

Další účastníci: Bundeskartellanwalt, Verband Druck & Medientechnik

Předběžné otázky

1) Brání právo Unie, zejména s ohledem na rozhodnutí Soudního dvora ze dne 14.6.2011, C-360/09 — Pfeleiderer, vnitrostátnímu ustanovení práva hospodářské soutěže, který činí povolení nahlédnutí do spisu kartelového soudu třetími osobami, které nejsou účastníky řízení, za účelem přípravy žalob na náhradu škody proti účastníkům kartelu (i) v řízeních, ve kterých byl použit článek 101 nebo článek 102 SFEU ve spojení s nařízením 1/2003/ES⁽¹⁾, bez výjimky závislým na souhlasu všech účastníků řízení a soudu v jednotlivém případě neumožňuje, aby za účelem stanovení podmínek, za kterých bude nahlédnutí do spisu povoleno nebo odepřeno, zvažil zájmy chráněné právem Unie ?

V případě, že na první otázku bude odpovězeno záporně:

2) Brání právo Unie takovému vnitrostátnímu ustanovení tehdy, pokud toto ustanovení sice platí stejně pro výlučně vnitrostátní kartelové řízení a nestanoví ani speciální úpravu, pokud jde o podklady poskytnuté žadateli o shovívavost, ovšem srovnatelné vnitrostátní předpisy v jiných druhích řízení, zejména sporném a nesporném civilním řízení a trestním řízení, povolují nahlédnutí do soudního spisu i bez souhlasu účastníků řízení za předpokladu, že třetí osoba, která není účastníkem řízení, osvědčí právní zájem na nahlédnutí do spisu a nahlédnutí do spisu nebrání v jednotlivém případě převažující zájmy jiné osoby nebo převažující veřejné zájmy?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Højesteret (Dánsko) dne 26. října 2011 — Dansk Jurist- og Økonomforbund (DJØF — Dánský svaz právníků a ekonomů), jednající jménem Erika Toftgaard v. Indenrigs- og Sundhedsministeriet

(Věc C-546/11)

(2012/C 13/12)

Jednací jazyk: dánština

Předkládající soud

Højesteret (Dánsko)

Účastníci původního řízení

Žalobce: Dansk Jurist- og Økonomforbund (DJØF — Dánský svaz právníků a ekonomů), jednající jménem Erika Toftgaard

Žalovaný: Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Předběžné otázky

- 1) Má být čl. 6 odst. 2 směrnice⁽¹⁾ o rovném zacházení v zaměstnání vykládán v tom smyslu, že členské státy mohou pouze stanovit, že v systémech sociálního zabezpečení v zaměstnání nepředstavuje stanovení věkových hranic pro přístup k dávkám nebo pro nárok na dávky diskriminaci, pokud se takové systémy sociálního zabezpečení týkají důchodu nebo invalidity?
- 2) Má být čl. 6 odst. 2 vykládán v tom smyslu, že se možnost stanovení věkových hranic týká pouze přístupu do systému, nebo má být uvedené ustanovení vykládáno v tom smyslu, že se možnost stanovení věkových hranic týká také nároků na výplatu dávek v rámci takového systému?
- 3) V případě záporné odpovědi na první otázku:

Může výraz „systém sociálního zabezpečení v zaměstnání“ v čl. 6 odst. 2 zahrnovat takový systém, jako je „rådighedsløn“ (odměna za disponibilitu) uvedený v čl. 32 odst. 1 Tjenestemandsløvslov (dánský zákon o státních zaměstnancích), podle něhož státnímu zaměstnanci přísluší zvláštní ochrana v případě propuštění z důvodu zrušení pracovního místa, v jejímž rámci má nadále nárok na svou stávající mzdu po dobu tří let a jsou mu nadále započítávány roky služby započitatelné na důchod, pokud zůstane k dispozici pro jmenování na jiné vhodné pracovní místo?

- 4) Má být čl. 6 odst. 1 směrnice o rovném zacházení v zaměstnání vykládán v tom smyslu, že nebrání takovému vnitrostátnímu ustanovení, jako je čl. 32 odst. 4 bod 2 Tjenestemandsløvslov, podle něhož není odměna za disponibilitu vyplácena státnímu zaměstnanci, který dosáhl věku, kdy mu vzniká nárok na státní starobní důchod, bylo-li zrušeno jeho pracovní místo?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání (Úř. věst. L 303, s. 16).

Žaloba podaná dne 28. října 2011 — Evropská komise v. Italská republika

(Věc C-547/11)

(2012/C 13/13)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: B. Stromsky a D. Grespan, zmocněnci)

Žalovaná: Italská republika

Návrhová žádání žalobkyně

Komise navrhuje, aby Soudní dvůr:

— prohlásil, že

— Italská republika tím, že ve stanovených lhůtách nepřijala všechna opatření nezbytná k navrácení státní podpory, která byla prohlášena za protiprávní a neslučitelnou se společným trhem rozhodnutím Komise 2006/323/ES ze dne 7. prosince 2005, o osvobození minerálních olejů používaných jako palivo při výrobě oxidu hlinitého (aluminy) od spotřební daně v regionu Gardanne, v regionu Shannon a na Sardinii, které zavedly Francie, Irsko a Itálie (dále „rozhodnutí 2006/323“), nesplnila povinnosti vyplývající z článků 5 a 6 tohoto rozhodnutí a Smlouvy o fungování Evropské unie;

— Italská republika tím, že ve stanovených lhůtách nepřijala všechna nezbytná opatření k navrácení státní podpory, která byla prohlášena za protiprávní a neslučitelnou se společným trhem rozhodnutím Komise 2007/375/ES ze dne 7. února 2007, o osvobození minerálních olejů používaných jako palivo při výrobě oxidu hlinitého (aluminy) od spotřební daně v regionu Gardanne, v regionu Shannon a na Sardinii, které zavedly Francie, Irsko a Itálie (dále „rozhodnutí 2007/375“), nesplnila povinnosti vyplývající z článků 4 a 6 tohoto rozhodnutí a Smlouvy o fungování Evropské unie;

— uložit Italské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta k provedení rozhodnutí 2006/323 uplynula dne 8. února 2006. Lhůta k provedení rozhodnutí 2007/375 uplynula dne 8. června 2007.

Do dnešního dne Italská republika nepřistoupila k úplnému vrácení podpor, které dotčená rozhodnutí prohlásila za protiprávní, ani neinformovala Komisi o tom, že k vrácení došlo. Právní těžkosti, které Itálie uvádí k odůvodnění zpoždění při provádění těchto rozhodnutí, krom toho nejsou takové, aby naprosto znemožňovaly navrácení v souladu s judikaturou Soudního dvora.

Komise si dále stěžuje, že Itálie pozdě informovala o pokroku vnitrostátního postupu při provádění rozhodnutí a tím porušila povinnost poskytnout informace uloženou dotčenými rozhodnutími.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Varhoven administrativen sad (Bulharsko) dne 2. listopadu 2011 — Direktor na Direkcija „Obžalvane i upravljenje na izpalnenieto“ — Burgas v. Orfey Bulgaria EOOD

(Věc C-549/11)

(2012/C 13/14)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Varhoven administrativen sad

Účastníci původního řízení

Žalobce: Direktor na Direkcija „Obžalvane i upravljenje na izpalnenieto“

Žalovaná: Orfey Bulgaria EOOD

Předběžné otázky

- 1) Je třeba článek 63 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty vykládat v tom smyslu, že nepřipouští žádnou výjimku, kdy k uskutečnění zdanitelného plnění, jež spočívá v provedení stavební práce za účelem zřízení určitých samostatných jednotek v budově, dojde před okamžikem skutečného provedení stavební práce a toto (uskutečnění zdanitelného plnění) souvisí s okamžikem uskutečnění zdanitelného plnění, jež je třeba poskytnout na oplátku, spočívajícím ve zřízení dědičného práva stavby pro jiné jednotky v této budově, které tvoří také protiplnění za stavební práci?
- 2) Je vnitrostátní právní předpis, který stanoví, že je ve všech případech, ve kterých je odměna zcela nebo zčásti stanovena ve zboží nebo službách, základem daně pro zdanitelné plnění obvyklá hodnota dodaného zboží nebo poskytnuté služby, slučitelný s články 73 a 80 směrnice 2006/112?
- 3) Je článek 65 směrnice 2006/112 nutné vykládat v tom smyslu, že nepřipouští vznik daňové povinnosti k DPH z hodnoty platby v případě, že platba není provedena v penězích, nebo je nutné toto ustanovení vykládat extenzivně a předpokládat, že také v těchto případech vzniká daňová povinnost k DPH a že je nutné vybrat daň odpovídající finanční protihodnotě plnění, které je třeba na oplátku poskytnout?
- 4) V případě, že v rámci třetí otázky platí druhá uváděná varianta, lze v projednávané věci zřízené dědičné právo stavby považovat s ohledem na konkrétní okolnosti za platbu ve smyslu článku 65 směrnice 2006/112?